

ikke afskrækkende, paa ingen Maade. Men det maa saa ogsaa være indrettet saaledes, at det drejer sig om Luksus i udpræget Grad, at man ikke kommer ind paa at ramme det almindelige jævner Forbrug; men det synes jeg det ærede Medlems Forslag gør i ikke ganske ringe Grad.

Jeg skal i øvrigt, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder — de kan jo kun med Udbytte drøftes i et Udvalg —, men nøjes med de mere almindelige Synsmaader, som jeg her har gjort gældende.

Der er et Par Ytringer — navnlig en enkelt Ytring af det ærede Medlem —, som jeg bliver nødt til at ofre et Par Ord paa. Det ærede Medlem bebrejdede mig stærkt, at en navngiven Embedsmand, som hører under Finansministeriet, havde skrevet polemiske Toldartikler eller i alt Fald en enkelt Toldartikel i et Blad; det ærede Medlem mente, at dette var utilbørligt for en Embedsmand, og det burde hans overordnede lade ham vide. Da jeg nu er Finansminister, og den vedkommende Mand sorterer under Finansministeriet, maa jeg sige, at jeg finder intet som helst anstødeligt eller forkasteligt i, at en Statstjenestemand — ligesom enhver anden — i en sømmelig Form skriver om et eller andet offentligt Emne, og det kunde ikke falde mig ind at rette nogen Bebrejdelse mod denne Tjenestemand eller andre Tjenestemænd for noget saadant. Hvis en anden Tjenestemand skrev udpræget beskyttelsesvenligt, saa har han selvfølgelig ogsaa Ret dertil, det er noget, man paa ingen Maade kan gribe ind imod.

Endvidere nævnte det ærede Medlem et Par Gange, at det særlig var fra Holland, det danske Havebrug var udsat for stærk Konkurrence. Jeg tror ikke, Eksemplet er heldigt valgt, thi Holland er jo i langt højere Grad end Danmark et Frihandelsland, og naar det hollandske Havebrug er vokset op til den Styrke, det har, er det saa vist ikke Beskyttelsen, det skyldes; en stærk Beskyttelse avler intetsteds Styrke for Industri eller for Erhvervsvirksomhed i det hele taget, og Holland er netop Eksempel paa, hvordan mægtige, eksportstærke Virksomheder er vokset op under et saa godt som fuldstændigt Frihandelssystem, for det kalder jeg Hollands 8 pCt. Værditold i Forhold til det toldredne Europa.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Carlsen-Skiødt): Jeg kan fatte mig kort denne Gang. Jeg vil blot takke den højtærede Finansminister, fordi Ministeren ikke er ganske afvisende, men er villig til at gaa

ind i en Forhandling i et Udvalg. Det er, hvad jeg har ønsket, og det vil jeg som sagt gerne sige Tak for.

Med Hensyn til den navngivne Person nævnte jeg ham ved Navn, fordi Navnet stod under Artiklen. Jeg kender, som før sagt, ikke noget til Manden. Men det var jo ikke blot saaledes, at han var imod Told; Artiklen var ogsaa skrevet saaledes, at i hvert Fald jeg har faaet det Indtryk, at han vilde prøve paa at latterliggøre Lovforslaget, og det var det, jeg paatalte. Naar et Erhverv er kriseram og vanskeligt stillet, bør den Omstændighed, at det henvender sig til sit Lands Regering og Rigsdag, ikke latterliggøres med Bemærkninger om, at det, man vil, er Told paa Solskin og den Slags Ting.

Det glæder mig ogsaa, at den højtærede Finansminister er villig til at forhandle om en Luksusbeskatning, og ved en Sortering kan man maaske faa udskilt af Forslaget, hvad der i visse Perioder er Luksus, saaledes at der ved senere Forhandling kan opnaas noget positivt.

I Anledning af den højtærede Finansministers Henviisning til Holland vil jeg blot sige, at det naturligvis er rigtigt, hvad Ministeren nævnte, men vi kan ikke konkurrere paa lige Fod med Holland, fordi meget af det, som vi maa dyrke under Glas og ved kunstig Varme, kan Holland dyrke enten paa Friland eller under Glas uden kunstig Varme.

Himmelstrup: Jeg skal fatte mig ganske kort, efter at Finansministeren har udtalt sig om Partiet Venstres Stilling til Lovforslaget. Jeg mener ogsaa, at Lovforslagets Enkeltheder gør det mindre egnet til at diskuteres indgaaende her i Salen, men gør det bedst egnet til en Gennemgang i det Udvalg, som jeg forstaar at man fra konservativ Side vil foreslaa nedsat.

Lovforslaget er jo en Blanding af Beskyttelses- og Beskatningssatser, af Luksustold og af Told paa Konkurrencevarer, og som Finansministeren allerede har fremhævet, er vort Syn jo forskelligt, naar det drejer sig om disse Omraader. Jeg skal derfor slet ikke komme ind paa Lovforslaget, men vil blot gøre den Bemærkning, at det kunde jo tænkes, at man ad andre Veje kunde hjælpe det Erhverv, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nu har fremhævet er i saa stort Bekneb. Jeg har faaet det Indtryk, at det særlig er den Del af Gartneriet, som drives under